

EPÄTAVALLISET KUOLEMANTAPAUKSET

100 TOSITARINAA

Studio Minuit esittelee :

100 TOSITARINAA

osoitteesta **EPÄTAVALLISET**
KUOLEMANTAPAUKSET

Voimmeko kuolla oljen varassa, etanan tappamina, taivaalta pudonneen lehmän murskaamina, porkkanan myrkyttäminä? Vai tukehtua nauruun? EI? No, kyllä, se on mahdollista... Valitettavasti. Löydät 100 absurdimpaa ja traagisinta tapaa, se on muistutus elämän sietämättömästä hauraudesta ja tarpeesta välttää riskikäyttäytymistä. Joka kerta se muistuttaa olemassaolon sietämättömästä hauraudesta ja tarpeesta välttää riskikäyttäytymistä.

Epätavalliset Kuolemat - Tositarinoita on myös podcast.

Katso muut tuotannot:

Rikokset - tositarinat

Vakoilijat - tositarinat

Sherlock Holmes - Tutkimukset

Murhat Ranskassa - tositarinoita

www.studiominuit.com / contact@studiominuit.com

Kotitekoinen smoothie

Elena Struthers-Gardner on 60-vuotias eläkkeellä oleva nainen, joka asuu Broadstonessa, Englannissa. Hänellä on ollut epätavallinen työ, varsinkin naiselle: hän on ollut jockey. Vuosien ajan Elena vaaransi henkensä yli 55 km/h:n nopeudella ratsastavien täysiveristen kanssa. Se on riskialtista työtä. Jotkut jockeyt kuolevat harjoittelussa tai kilpailujen aikana, kun he putoavat kohtalokkaasti, hyppyjen aikana tai jäävät tahattomasti vastustajan hevosen jalkoihin.

Elena Struthers-Gardner, ystävilleen Lena, on selvinnyt vuosikymmeniä kestäneistä riskeistä ja nauttii nyt hyvin ansaituista eläkepäivistä. Tällä hetkellä hän istuu hiljaa kotona ja tekee itselleen kylmää juomaa. Ympäristötietoisena hän on valinnut uudelleenkäytettävän metallisen pillin kertakäyttöisen muovisen sijaan. Mutta kun Lena saa juomansa käteensä, hän liukastuu, menettää tasapainonsa ja kaatuu kasvot edellä lattialle, suoraan olkeen, joka puukottaa hänen silmänsä. Olki tunkeutuu hänen vasempaan silmäkuoppaansa ja lävistää hänen aivonsa.

Mandy, hänen neljä vuotta kestänyt vaimonsa, sanoi, ettei hän kuullut putoamista. Hän löysi Lenan makaamasta vatsallaan ja pitämästä "*epätavallisia kurlaavia ääniä*".

Hänen kuolemansa vuoksi kuolinsyöntutkija varoitti käyttämästä metallisia olkia, joissa on kansi, joka pitää ne paikoillaan.

Päivän ruokalaji

Voiko eläimen tappaa eläin, joka on ollut kuolleena vähintään 20 minuuttia? Teoriassa se ei voi tapahtua. Käärme, joka on ollut katkaistuna reilut 20 minuuttia, ei teoriassa voi enää tehdä vahinkoa. Näin kävi kuitenkin Peng Fanille, pienen, tunnetun aasialaisen ravintolan keittiömestarille.

Peng Fan valmistaa päivän ruokalajin, joka perustuu indokiinalaiseen sylkykobraan, joka on Aasiassa hyvin suosittu herkku. Käärmettä tavataan Kaakkois-Aasian maissa, kuten Kambodžassa, Laosissa, Burmassa, Thaimaassa ja Vietnämässä. Aikuiset voivat olla jopa 1,6 metriä pitkiä. Niitä esiintyy tasangoilla, kukkuloilla, metsissä ja viidakoissa. Ne syövät pääasiassa jyrsijöitä, konnia ja muita käärmeitä. Pääasiassa yöeläin, mutta sylkykobra pakenee todennäköisemmin, kun sitä häiritään päivällä.

Miksi sitä kutsutaan sylkykobraksi? Sillä on epämiellyttävä tapa sylkeä myrkkyään uhrinsa silmiin. Uhri voi sokeutua tilapäisesti tai pysyvästi. Sen purema on tappava, sillä se aiheuttaa hengityselinten lihasten halvaantumisen ja tukehtumiskuoleman.

Peng Fan, kokkimme, leikkasi käärmeen pään irti ja pani sen sivuun työtasolleen. Hän käytti noin kaksikymmentä minuuttia keiton valmistamiseen ja käärmeen ruumiin paloitteluun. Käärme haudutetaan nyt suuressa kattilassa, joka on täynnä yrttejä ja pieniä vihanneksia. Herkullinen keitto.

Kun Peng päättää heittää pois työtasolla olleen kobran pään, irrotettu pää puree häntä ja ruiskuttaa nopeasti vaikuttavaa myrkkyä. Ravintolan asiakkaat kuulivat huutoja keittiöstä, ja valitettavasti apu saapui liian myöhään kokin pelastamiseksi.

Matelijan refleksitoiminnot voivat säilyä jopa tunnin ajan sen jälkeen, kun sen pää on katkaistu. Hyvä tietää, kaiken varalta!

Vaarallinen resepti

Rebecca Burger on 33-vuotias ranskalainen malli ja fitness-fani, jonka Instagram-tilillä on lähes 200 000 seuraajaa. Se kuulostaa niin absurdilta, niin omituiselta. Kermavaahto on melko yleinen ja vaaraton jälkiruoka, jos sitä ei käytä väärin. No, se tappoi Rebecca Burgerin!

Lauantaina 18. kesäkuuta 2017 Rebecca päättää tehdä itselleen kermavaahtoisen jälkiruoan. Hänen kermavaahtosifonissaan oleva kaasukapseli kuitenkin räjähtää ja osuu häntä rintaan. Outo onnettomuus ja siitä johtuvat vammat aiheuttavat sydänpysähdyksen. Kun palokunta saapui paikalle, he yrittivät antaa hänelle sydänhierontaa ja onnistuivat elvyttämään hänet. Hänet vietiin sairaalaan, mutta hän jäi tajuttomaksi ja kuoli seuraavana päivänä. Utinen traagisesta tapauksesta levisi, kun mallin perhe julkaisi kuvan kermavaahtopurkista Instagram-tilillään kuvatekstillä: *"Tämä on kermavaahtosifoni, joka räjähti ja aiheutti Rebeccan kuoleman."*

Nämä onnettomuudet johtuvat säiliöiden paineistamisesta. Tämäntyyppisessä kermavaahtoannostelijassa on typpioksidilatauslaitteita, jotka paineistavat säiliön ja mahdollistavat kermavaahdon suihkuttamisen. Paineen

alaisena kaasu voi räjähtää ja aiheuttaa vakavia vammoja: hampaiden katkeaminen, silmän menettäminen, kooma, kasvojen ja rintakehän murtuminen... Rebecca Burgerin kuolemaan johtanut sydänpysähdys luullaan usein sydänkohtaukseksi. *"Sydänkohtaus johtuu tukoksesta, joka estää veren virtauksen sydämeen. Sydänlihaksen kudokset kuolee verenkierron puutteesta. Sen sijaan sydänpysähdyksessä sydän lakkaa yhtäkkiä toimimasta. Tämä voi tapahtua rintaan kohdistuneen voimakkaan iskun seurauksena."* Se liittyy yleensä rintakehän seinämään kohdistuvaan äkilliseen esineen iskuun, joka sattuu osumaan tiettyyn sydämen sähköisen syklin osaan, mikä aiheuttaa sydämen rytmihäiriöitä. Kun näin tapahtuu, sydän lakkaa pumppaamasta verta ja lopulta myös sen sähköinen toiminta lakkaa.

Yksi neuvo: varo tavallisia keittiön esineitä, ne voivat olla vaarallisia. Älä koskaan unohda, että kotitapaturmat aiheuttavat vuosittain noin 20 000 kuolemantapausta Ranskassa.

Taivaalta pudonnut lehmä

Mies nukahtaa yöllä vaimonsa viereen. Hän ei koskaan herää, koska lehmä putosi hänen päälleen!

Lehmän paino: noin 1 500 kiloa. Kerro putoamisnopeus. Tappava.

Se tapahtui 45-vuotiaalle Joao Maria de Souzaalle. Hän oli sängyssä vaimonsa Lenin kanssa, kun eläin putosi heidän kotinsa katon läpi Caratingassa, Kaakkois-Brasiliassa. Lehmä oli karannut yöllä läheiseltä maatilalta ja kiivennyt pienen kukkulan päällä sijaitsevan talon katolle. Aaltorautakatto antoi heti periksi, ja puolitoistatonnin lehmä putosi 2,3 metriä sängyn sivulle, jossa de Souza nukkui, eikä hänellä ollut mitään mahdollisuuksia. Hän kuoli sisäiseen verenvuotoon.

Viimeisimmät uutiset kertovat, että sekä vaimo että lehmä selvisivät tapahtumasta vahingoittumattomina. Carlos Correa, de Souzan lanko, kertoi brasilialaiselle sanomalehdelle: *"Lehmän murskaaminen sängyssä on viimeinen tapa, jolla odottaisi lähtevänsä tältä planeetalta. Mutta jos se on Jumalan tahto... Luulen, ettei lehmä*

tappanut Joaoamme, vaan se, että hän vietti kestävämmän pitkän ajan päivystyspoliklinikalla odottamassa, että hänet hoidettaisiin." Hänen äitinsä Maria de Souza kertoi brasilialaiselle SuperCanal-televisiokanavalle: "*En kasvattanut poikaani, jotta taivaalta putoava lehmä tappaisi hänet!*".

Minas Geraisissa Caratingan poliisi on käynnistänyt tutkimukset oudosta kuolemantapauksesta. Syyttäjä harkitsee, nostetaanko lehmän omistajaa vastaan syyte taposta, jos hänen todetaan syyllistyneen huolimattomuuteen lehmänsä valvonnassa.

Neuvon sana: varo tiettyjä näennäisesti harmittomia eläimiä, ne voivat olla yllättävän vaarallisia. Äläkä unohda vilkaista taivaalle silloin tällöin, eihän sitä koskaan tiedä.

Syntymäpäivä, ranta ja lentävä aurinkovarjo

Onko nainen vaarassa, kun hän istuu rauhassa suuren, rauhallisen rannan hiekalla Atlantin valtameren rannalla? Teoriassa ei, mitään ikävää ei voi tapahtua.

Mikä voisi olla riski olla kesäkuussa lähes autiolla rannalla parhaiden ystävien ympäröimänä? No, 55-vuotiaalle Lottie Michelle Belkille tapahtui jotain hyvin pahaa. Lottie oli päättänyt juhlia syntymäpäiväänsä rannalla pienen ystäväporukan kanssa hiljaisena kesäkuun lauantaina. Mutta huono tuuri, tuuli puhalsi sinä päivänä melko kovaa, noin 30 km/h. Tuuli nosti sateenvarjon, ja se lensi Lottien päälle ja iski häntä sydämeen.

Virginia Beachin, Virginian osavaltiossa, Yhdysvalloissa, poliisi reagoi 33rd Street Beachille pian kello 17 jälkeen saatuaan puheluita sydänpysähdyksessä olevasta naisesta. Se oli Lottie. Paikalle saapuneet lääkärit kuljettivat hänet paikalliseen sairaalaan, mutta hän kuoli vammoihinsa. Tutkinnassa kävi ilmi, että rannalla hiekkaan juuttunut aurinkovarjo oli voimakkaan puuskan nostattama ja liukui

sitten hiekan yli. Poliisin mukaan sateenvarjo puukotti Belkiä rintaan. Päällikkölääkäri Donna Price sanoi, että Belkin kuolinsyy oli rintaan kohdistunut tylppä isku. Hän sanoi myös, että kuolema oli tapaturma. Virginia Beachin poliisilaitoksen henkirikosityksikkö on kuitenkin käynnistänyt rutiinitutkimuksen tapauksesta. Virginia Beachin pelastuslaitoksen kapteenin Tom Gillin mukaan tämä on ensimmäinen kerta, kun hän on kuullut, että joku on kuollut rantavarjon takia rantakaupungissa. Gill sanoi, että hän on kuullut ihmisten loukkaantuneen irronneen sateenvarjon takia, mutta pitää Belksin kuolemaa outona onnettomuutena. Gill sanoo, että on tärkeää säätää ja tarkistaa aurinkovarjon kiinnitys voimakkaissa puuskissa. Jos tuuli tuntuu liian voimakkaalta, Gill ehdottaa, että aurinkovarjo yksinkertaisesti lasketaan alas. Rantavaatekaupan omistajan Rob Lindaurin mukaan aurinkovarjo on aina asetettava tuulen suuntaan. Lindaur neuvoo, ettet saa koskaan irrottaa katsettasi aurinkovarjostasi, olitpa sitten vain kävelyllä vedessä tai rannalla.

Neuvon sana: kun olet rannalla, älä ajattele vain haita, joka saattaa tulla ja purra jalkasi irti uidessasi. Älä unohda katsella ympärillesi, et voi koskaan tietää.

Nerokas kirjailija ja pieni korkki

Mikä voisi mennä pieleen miehellä, jonka tarvitsee laittaa vain kaksi tippaa desinfiivaa seerumia silmiinsä ennen nukkumaanmenoa? Asennettu hiljaa suuren Manhattanin hotellin ylelliseen sviittiin. Teoriassa kaiken pitäisi olla kunnossa. Mutta kuten tiedät, asiat eivät aina mene suunnitelmien mukaan. Joskus se tuntuu niin absurdilta, niin sopimattomalta. Tajuatteko, että kyse on kuuluisasta kirjailijasta, menestyneestä näytelmäkirjailijasta, Tennessee Williamsista, *A Cat on a Hot Tin Roof* -teoksen kirjoittajasta, Pulitzer-palkinnon voittajasta *A Streetcar Named Desire* -teoksesta. Pahin tapahtui 71-vuotiaalle Tennessee Williamsille 22. helmikuuta 1983 illalla Elysium-hotellin kauniissa sviitissä 54th Streetillä Manhattanilla, New Yorkin sydämessä.

Koska hän ei tiennyt, mihin laittaa silmätippapullon korkin, hän laittoi sen hampaidensa väliin juuri niin pitkäksi aikaa, että sai tipat silmiinsä. Hän nojasi päätään taaksepäin, suu auki, korkki hampaiden välissä ja kädet tippapullon kanssa kiireisinä. Väärä liike? Hikka? Aivastaminen? Tennessee Williams nielaisi pullonkorkin ja tukehtui kuoliaaksi. Hänen ruumiinsa löysi seuraavana aamuna hänen sihteerinsä John

Uecker, joka oli jakanut kahden näytelmäkirjailijan näytelmäsarjan. Uecker kertoi kuulleensa Williamsin huoneesta meteliä torstai-iltana noin kello 23.00, mutta ei tutkinut asiaa. Seuraavana aamuna noin kello 10.45 Uecker astui huoneeseen ja löysi Williamsin kuolleenä sängyn vierestä. Ruumiinavauksen suorittanut New Yorkin kaupungin johtava oikeuslääkäri Gross vahvisti, että Williams oli kuollut myöhään torstai-iltana tukehtumalla muovikorkkiin, jollaisia käytetään nenäsumutepulloissa tai silmänympärysnestepulloissa. Lääkärit sanoivat, että kurkun takaosan normaalit hermorefleksit pakottaisivat normaalisti tukehtuvan henkilön poistamaan kurkunpään aukkoon, glottikseksi kutsuttuun aukkoon, jääneen esineen. Tohtori Gross sanoi, että monet syyt voivat heikentää uloshengitysreaktiota, esimerkiksi kun henkilö on alkoholin tai huumeiden vaikutuksen alaisena. Tohtori Gross sanoi, että epäilyjä rikoksesta ei ole ja että tämäntyyppiset kuolemantapaukset luokitellaan yleensä tapaturmiksi. Parhaimmillaan Williams oli dramaattisten hetkien mestari ja loi eksyneitä ja kidutettuja hahmoja, jotka kamppailivat arvokkuudesta ja toivosta maailmassa, joka usein kielsi molemmat. Sairaus, epäonnistuminen ja kuolema olivat hänelle pakkomielle, ja hän ajatteli jatkuvasti, että hänen sydämensä lakkaa lyömästä. Hän oli kärsinyt useista sairauksista, kuten kaihista, niveltulehduksesta ja sydänsairaudesta. *"Minulla on ollut kaikki tunnetut*

sairaudet", hän sanoi kerran.

Yksi neuvo: kun teet melko harmittomia asioita jokapäiväisessä elämässäsi, ole varovainen. Älä esimerkiksi unohda laittaa kynän korkkia tai olutpullon kantta viereesi, sillä koskaan ei voi tietää, mitä sinulle voi tapahtua.

Keräilijä, metsä ja python

Mikä voisi mennä pieleen Akbarilla, 25-vuotiaalla indonesialaisella miehellä, joka menee metsään macheten ja korin kanssa keräämään öljypalmun hedelmiä omassa osassaan Indonesiaa? Vihreä metsä, hiljaista, eikä horisontissa näkynyt juuri ketään. Teoriassa ei mitään. Mutta kuten tiedätte, mikään ei mene suunnitelmien mukaan.

Kun setä tuli seuraavana päivänä käymään Sulawesin saarella, hän löysi talon tyhjänä ja lukittuna. Hänen vaimonsa oli lähtenyt vanhempiansa luokse toiseen maakuntaan, eikä kukaan hänen ystävistään tai naapureistaan ollut nähnyt Akbaria edellisen päivän jälkeen. Akbarin setä kokoaa kyläläisiä etsimään häntä.

Muutamaa tuntia myöhemmin etsintäryhmä löysi hajallaan olevia palmuöljyn hedelmiä, poimintatyökalun ja saappaan. Sitten, muutaman metrin päässä, he huomasivat seitsemän metriä pitkän verkkopytonin, joka oli turvonnut, paisunut ja kykenemätön liikkumaan ilmeisen herkullisen aterian jälkeen. Luonnossa pytonien tiedetään syövän apinoita, sikoja ja muita nisäkkäitä. Verkkopytonit takertuvat

saaliiseensa kymmenillä terävillä, kaarevilla hampaillaan ja puristavat sen sitten kuoliaaksi ennen kuin nielevät sen kokonaisena. Ne ovat laajalle levinneet Indonesiassa ja muualla Kaakkois-Aasiassa. Tämä maailman suurimpiin käärmeisiin kuuluva kuristajakäärme on keskimäärin 4-9 metriä pitkä ja painaa 90-140 kiloa. Poikkeustapauksissa se voi olla jopa 10 metriä, kuten Indonesian Sulawesilla vuonna 1912 alkuasukkaiden tappaman naaraan tapauksessa, jonka insinööri mittasi. Lisäksi 8,7-metrinen naaras, joka kuoli vuonna 1963 Highland Parkin eläintarhassa Pennsylvaniassa, oli saavuttanut 145 kilon enimmäispainon. Se on massiivinen laji, kuten kaikki pytonit, mutta painostaan huolimatta se on hoikempi kuin muut kuristimet, erityisesti suuri anakonda.

Kuten arvata saattaa, Akhbar oli juuri joutunut 7-metrisen pytonin nielemäksi, ja se oli parhaillaan sulattelemassa häntä. *"Kun hänen vatsaansa leikattiin, näimme ensin hänen saappaansa ja jalkansa lähellä hänen kaulaansa"*, hänen setänsä kertoi paikalliselle sanomalehdelle. *"Näyttää siltä, että hänen kimppuunsa hyökättiin takaapäin, sillä löysimme haavan hänen selästään."* Tribun Timur -julkaisun verkkosivuilla julkaistulla kuuden minuutin videolla kyläläiset leikkaavat pytonin ruhon palasiksi ja paljastavat Akbar-nimisen kuolleen uhrin jalat ja vartalon. Tämä oli maailman ensimmäinen täysin vahvistettu tapaus, jossa

käärme nielaisi aikuisen ihmisen kokonaisena, ja kyseessä oli Akbar Salubiro. Surullinen loppu.

Ystävällinen neuvo: kun lähdet kävelylle metsään, ole varovainen. Älä esimerkiksi unohda katsoa aika ajoin taaksesi, sillä koskaan ei voi tietää, mitä sinulle voi tapahtua.

Tehdas, lentävä lautanen ja eläkeläinen

Mikä voisi mennä pieleen miehellä, joka oli juuri jäänyt eläkkeelle 59-vuotiaana Espanjan Tarragonan alueelta ja istui rauhassa kotona lukemassa sanomalehteä? Hän oli talossaan, joka sijaitsi asuinalueella Torreforten pikkukaupungissa Etelä-Espanjassa. Mikä oli todennäköisyys sille, että tonnin painoinen rautalevy kulkee kaupungin läpi ja hänen ikkunansa läpi?

Kaikki alkoi IQXE:n petrokemian tehtaalla sattuneesta vakavasta onnettomuudesta, joka johti kahden ihmisen kuolemaan ja kahdeksan loukkaantumiseen. Yritys tuottaa eteenioksidia ja glykoleja sekä valmistaa kemiallisia johdannaisia. Lyhyesti sanottuna kaikki tämä tuntui kaukaiselta Sergiosta, joka asuu kolmen kilometrin päässä tehtaasta.

Räjähdyks tapahtui tiistaina 15. tammikuuta 2020 klo 18.35 La Canonjan kunnan teollisuusalueella. Yhden tonnin painoinen metallilevy - kaksi metriä pitkä ja metrin levyinen - lensi kolme kilometriä eteenpäin ja tunkeutui Plaza García

Lorcalla sijaitsevan asuinkerrostalon numeron 7 kolmannen kerroksen ikkunan läpi. Levy löi välittömästi irti lattian ja katon alapuolella olevasta talosta, jossa Sergio asui. Hän, kahden lapsen isä, oli yksin kotona, kun katto putosi hänen päällensä. Hänen vaimonsa oli kävelyllä yhden tyttärentyttärensä kanssa. Kun hän palasi, hän oli järkyttynyt, samoin kuin naapurit, jotka näkivät, että osa hänen rakennuksestaan romahti ja hänen miehensä makasi kuolleen talon lattialla. Kukaan ei olisi voinut kuvitella, että laatta voisi kulkea kolme kilometriä, mutta niin kävi, ja se päätti 59-vuotiaan Sergion elämän. Sergio tunnettiin Torrefortassa, koska hän oli pitänyt hedelmäkauppaa vuosia. Varhaiseläkkeellä hän oli sulkenut liikkeensä omistautuakseen kokonaan perheelleen. Hän auttoi veljiään aina kun pystyi. Kaksi heistä on myös hedelmien myyjiä. Toisella on oma elintarvikeliike kaupungissa, toisella on toinen kauppa paikallisella torilla. Varhaiseläkkeellä Sergio omistautui kahden lapsensa hoitamiseksi ja perhe-elämälle. Hän ei koskaan kuvitellut - eikä kukaan muukaan - että verinen metallilevy - naapureiden mukaan "*tulipallo*" - lentäisi tehtaalta hänen kotiinsa. "*Se on epäuskottava tapaus*", varsinkin kun hän on ainoa vainaja, joka ei työskennellyt tehtaalla, myönsi Tarragonan pormestari Pau Ricomà.

Yksi neuvo: kun olet kotona, vaikka kaikki vaikuttaisi

melko hiljaiselta, ole varovainen. Älä esimerkiksi unohda katsoa aika ajoin ulos ikkunasta ja tarkistaa, onko lähellä petrokemian laitos, sillä koskaan ei voi tietää, mitä sinulle voi tapahtua.

Tähti, avoauto ja huivi

Mikä voisi mennä pieleen, jos tähti lähtee loppukesästä kävelylle Nizzan sisämaahan? Isadora Duncan on täydellisessä fyysisessä kunnossa oleva tanssija, hän on kaunis, rikas ja kuuluisa. Tiet ovat tuolloin, vuonna 1927, hyvin kevyet, ja sää on leuto, aurinkoinen ja kaunis. Mikä oli todennäköisyys sille, että Isadora kuristettiin kuoliaaksi tämän luksusavoauton kyydissä? Teoriassa se ei voisi tapahtua. Mutta hei.

Kaikki alkoi autolla 14. syyskuuta 1927. Kuolinpäivänään Isadora Duncan oli matkustajana upouudessa avoautossa, jota hän oli opettelemassa ajamaan. Kun hän nojautui istuimelleen nauttiakseen merituulesta, hänen valtava punainen huivinsa kietoutui akselin ympäri, kiristyi hänen kaulansa ympärille ja veti hänet ulos autosta mukulakivikadulle. Hänet kuristettiin kuoliaaksi paikan päällä.

Mutta palataanpa hieman taaksepäin: Isadora Duncan syntyi vuonna 1877 San Franciscossa ja muutti Eurooppaan tanssijaksi. Hän on aina rakastanut tanssia - teini-ikäisenä hän toimi tanssinopettajana äitinsä musiikkikoulussa -

mutta Isadora ei ollut klassisesti koulutettu ballerina, eikä hänen kohtalonsa ollut tulla prima ballerinana. Sen sijaan hän oli boheemi ja vapaamielinen, ja hänen tanssinsa olivat improvisaatiota ja tunteita herättäviä; ne oli koreografioitu, kuten hän sanoi, "*löytääkseen uudelleen ihmiskehon kauniit rytmiset liikkeet*". Toisin kuin oopperan balettitanssijoiden lyhyet tutut ja jäykät kengät, Isadora tanssi yleensä paljain jaloin, virtaaviin pukuihin ja huiveihin käärittynä. Erityisesti naisyleisö rakasti häntä: aikana, jolloin klassinen baletti oli menettämässä suosiotaan monien sivistyneiden ihmisten keskuudessa, Isadoran esitykset juhlistivat itsenäisyyttä ja itseilmaisua. Hän vietti boheemia ja eksentristä elämää myös kulissien takana: hän oli feministi, vapaan rakkauden kannattaja ja kommunisti. Hänen yksityiselämänsä oli traagista, erityisesti autojen suhteen: vuonna 1913 hänen kaksi pientä lastaan hukkui, kun heidän autonsa syöksyi sillalta Seineen Pariisissa, ja Isadora itse loukkaantui vakavasti auto-onnettomuuksissa vuosina 1913 ja 1924. Vuonna 1927 hänen huivinsa kanssa sattunut onnettomuus oli kohtalokas.

Neuvon sana: kun istut autossa, vaikka kaikki vaikuttaisi melko rauhalliselta, ole varovainen, äläkä unohda, että Ranskan teillä kuolee vuosittain yli 3 200 ihmistä.

Harrastaja, porkkanamehu ja vitamiini

Kuinka todennäköistä on, että porkkanamehu tappaisi parhaassa iässä olevan miehen, jolla ei ole allergioita? Niin kävi Basil Brownille, 48-vuotiaalle terveellisen ruokavalion puolestapuhujalle Croydonista, Englannista, joka kuoli maksavaurioon nautittuaan liikaa porkkanamehua, joka muutti hänen ihonsa kirkkaan keltaiseksi ja myrkytti hänen maksansa. Teoriassa näin ei voi tapahtua, kaiken pitäisi olla kunnossa. Mutta kuten tiedät, asiat eivät aina mene suunnitelmien mukaan. Joskus se tuntuu niin absurdilta, niin sopimattomalta.

Kaikki alkoi intohimosta hyvää, terveellistä ruokaa, tuoretuotteita ja tuorepuristettua mehua kohtaan. Basil Brown, 48-vuotias englantilainen, kärsi luultavasti ortoreksiasta (kreikan sanoista orthos, 'oikea', ja orexis, 'ruokahalu'). Kyseessä on joukko syömiskäytäntöjä, joille on ominaista pakkomielteinen halu syödä terveellistä ruokaa ja epäterveelliseksi koettujen ruokien, kuten roskaruoan, pikaruoan ja roskaruoan, järjestelmällinen hylkääminen. Mutta yrittäessään syödä liian hyvin Basil ajautui

päinvastaiseen ylilyöntiin syömällä liikaa terveellistä ruokaa. 10 päivän aikana hän joi noin 38 litraa porkkanamehua, mikä on noin 70 miljoonaa yksikköä A-vitamiinia! Tämä tarkoittaa, että Basil otti 10 000 kertaa suositellun päivittäisen A-vitamiinin määrän 10 päivän aikana. Porkkanamehu sisältää erittäin runsaasti A-vitamiinia ja runsaasti muita ravintoaineita, kuten K-vitamiinia ja kaliumia. Mutta jos nautit liikaa, maksasi myrkytetään. Niin kävi Basilille. Ruumiinavauksen suorittanut oikeuslääkäri David Haler sanoi, että porkkanoista ja monivitamiinitableteista saadun valtavan A-vitamiinin vaikutuksen ei voinut erottaa alkoholimyrkytyksestä. Hänen mukaansa se johtaa samaan lopputulokseen eli maksakirroosiin.

Neuvon sana: kun haluat epätoivoisesti syödä terveellisesti, älä ole pakkomielteinen, ole harkitseva, älä unohda, että sisäelimesi joutuvat käsittelemään kaiken tuon ruoan. Älä esimerkiksi unohda vaihdella ruokavaliota, ajattele Basil Brown-parkaa, et voi koskaan tietää, mitä sinulle voi tapahtua.

Naurava fani ja hänen suosikkikomediansa

Mikä voisi olla pahin asia, joka voisi tapahtua 50-vuotiaalle miehelle, joka elää siistiä elämää, on hyvässä fyysisessä kunnossa ja odottaa innolla suosikkikomediaohjelmaansa televisiosta? Kuinka todennäköistä oli, että hänen suosikkisarjansa tappaisi miehen parhaassa iässään? Se tapahtui 24. maaliskuuta 1975 Alex Mitchellille, 50-vuotiaalle muurarille Norfolkissa Englannissa. Hän katseli yhtä suosikkiohjelmistaan, komediaohjelmaa *The Goodies*, ja kirjaimellisesti kuoli nauruun 25 minuutin intensiivisen hauskanpidon jälkeen. Teoriassa näin ei voi tapahtua, sen pitäisi olla kunnossa, se vain naurattaa. Mutta kuten tiedät, asiat eivät aina mene suunnitelmien mukaan. Joskus se tuntuu niin absurdilta, niin sopimattomalta.

Kaikki alkoi 24. maaliskuuta 1975, kun 50-vuotias muurari Alex Mitchell King's Lynnistä Norfolkista Englannista alkoi nauraa erään suosikkiohjelmansa, komediaohjelman *The Goodies*, aikana. Mitchellin kohtalokkaan riemun laukaiseva luonnos näytti skottilaisen, joka lähestyi säkkipillinsä kanssa ilkeää mustaa vanukasta ja aikoi